

C. 13. 04 62: N

5. Nederlandstalige Tuchtraad in Hoger Beroep der Advocaten
1ste Kamer

1/6

TB-0083-2013

Op 13 SEP. 2013 ter griffie
van het Hof van Cassatie neergelegd
ontvangen
(goedgekeurd de doorkeling van 3^{en} woord)
Griffier,

INGEDIEND DOOR

De heer wonende teIndiener, dominus litisBijgestaan door Mr. 4, advocaat met meer dan 10 jaar tableau-anciënniteit,
met kantoor te

VAN

De heer Dirk FLOREN, voorzitter van de 1ste kamer, voorzitter van de Nederlandstalige
tuchtraad in Hoger Beroep der Advocaten**1. In feite**

1. Bij voorgaande procedures heeft dhr. Dirk FLOREN zich zodanig gedragen dat er thans sprake is van - minstens - gewettigde verdenking zo er al geen sprake is van extreme vijandigheid t.o.v. de indiener. Zowel gewettigde verdenking als extreme vijandigheid zijn redenen om hem in hangende procedure ex art 828 Ger.W. te wraken. Een wraking is immers het recht van een rechtsonderhorige om zijn zaak niet behandeld te zien door een bepaalde rechter¹.

1.1. In hoofdde, herhaalde miskening van de schorsende werking van een wrakingsverzoek

2. Dhr. Dirk FLOREN heeft tot twee maal toe meegewerkt aan een uitspraak van de Nederlandstalige tuchtraad in hoger beroep der advocaten m.b.t. verzoeker zonder dat deze raad hierover op geldige wijze gevat was. In beide gevallen was de uitspraak bijzonder negatief voor verzoeker.

In beide gevallen betreft het procedures waarbij in eerste aanleg een wrakingsverzoek ingediend is geweest en geen uitspraak over dit wrakingsverzoek voortligt maar de tuchtraad in hoger beroep zich toch gevat meende.

Zitting van 12 februari 2013 m.b.t. tuchtvergripen te gronde (TB-46-2011 en TB-60-2012)

3. In casus stelde de tuchtraad in hoger beroep vast dat in eerste aanleg een wrakingsverzoek ingediend was op 15 oktober 2012 (stuk 1, alinea. 16), dat hierover beraadslaagt is door de tuchtraad in eerste aanleg en de wraking verworpen. De tuchtraad in hoger beroep vernietigde vervolgens de beslissing omdat de tuchtraad in eerste aanleg NIET bevoegd was om te oordelen over de wraking van één van haar eigen leden (alinea 33; dit laatste overigens correct).

Dat het betreffende wrakingsverzoek medeondertekend was door Mr. destijds advocaat te ... die meer dan 10 jaar op het tableau ingeschreven staat.

¹ Cass. 10 december 2003, AR P.03.1636F, Arr. Cass. 2003, nr. 638, J.T., 2003, 883; MERLIN, Répertoire universel et raisonné de jurisprudence, dl. 27, 1828, 263; Rep. Prat. Du dr. Belge, DL. XI, 1940, V° Récusation, nr.1; Pand. Belge, dl. 84, 1905, V° Récusation de juge, nr. 2.

4. Vervolgens stelde de tuchtraad in hoger beroep vast dat zij op grond van de devolutieve werking van het hoger beroep zij "gevat" was om te oordelen over het wrakingsverzoek ten gronde (alineea 35). Om vervolgens vast te stellen dat het wrakingsverzoek en de bijhorende verklaring van het gewraakte lid zich niet in het dossier bevonden om vervolgens te oordelen dat de wrakingsprocedure thans niet meer relevant is en geen uitspraak behoeft (alineea 36).

5. Deze handelswijze is flagrant in strijd met de Wet.

Overigens zou deze handelswijze - indien juridisch aanvaardbaar - betekenen dat een rechtsonderhorige die overgaat tot wraking automatisch in dezelfde situatie komt als een rechtsonderhorige die in het ongelijk gesteld wordt en maar hoger beroep dient in te stellen (indien dit laatste al op ontvankelijke wijze mogelijk is).

6. Een wrakingsverzoek is een afzonderlijke gerechtelijke procedure die incidenteel is aan het eigenlijke geding. De wrakingsprocedure heeft immers andere partijen (het openbaar ministerie die ze aanhangig maakt, de gewraakte rechter - die schadevergoeding kan vorderen - en de wrakende partij maar NIET de andere partijen die in het oorspronkelijke geding betrokken zijn, art. 838, tweede lid Ger.W.), dient behandeld te worden door de eerste kamer en er staat hoger beroep tegen open (tenminste indien het een wraking betreft van een vrederechter of een politierechter) waarbij enkel cassatieberoep open staat tegen een beslissing die reeds in hoger beroep genomen is.

Van de toepassing van een devolutieve werking van een hoger beroep kan dan ook evident geen sprake zijn, de devolutieve werking heeft immers enkel betrekking op éénzelfde geding hetgeen bij een wraking niet het geval is.

Bovendien blijkt dat over de mogelijkheid om zich te beroepen op de devolutieve werking van het hoger beroep niet door één van de procespartijen opgeworpen is maar motio proprio door de "rechters" ingevoerd zonder dat de partijen de mogelijkheid hebben gekregen om hierover te debatteren of concluderen.

Bovendien werd dan nog expliciet beslist om geen uitspraak te doen over de wraking zodat die uitspraak thans ook nog niet bestaat. Nochtans heeft een wrakingsverzoek een schorsende werking en zijn alle vonnissen en verrichtingen geschorst, en diegene die in weerwil van deze schorsing toch tot stand komen van rechtswege "nietig"².

Zitting van 12 februari 2013, m.b.t. het paleisverbod

7. Op 12 februari diende de tuchtraad in hoger beroep te oordelen over de rechtsgeldigheid van een verlenging van een paleisverbod (stuk 3). Hierbij dient opgemerkt te worden dat in eerste aanleg - voor de Raad van de Orde - verscheidene wrakingsverzoeken ingediend zijn en dat de Raad van de Orde deze wrakingsverzoeken voorafgaand aan de uitspraak behandeld heeft, waarbij toepassing gemaakt werd van art. 839 Ger.W.

Dat het niet duidelijk is of de Raad van de Orde van mening is dat art 839 Ger.W. toelaat om zelf te oordelen over een wrakingsverzoek (bij wijze van uitzondering op het algemeen principe dat de "hogere" rechtbank hierover diende te oordelen) of dat het hier enkel een beperking van de bewijsmiddelen betreft.

² Cass. 3 mei 1977, Arr. Cass., 1977, 905; Antwerpen, 3 maart 1976, pas., 1977, II, 29.

Dat het wrakingsverzoek medeondertekend was door Mr. ^M advocaat te ... teneinde te voldoen aan de vereiste van ondertekening door een advocaat met meer dan 10 jaar tableau-anciënniteit (art. 835 Ger.W.).

Hoe dan ook, het is vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie, daarin gevolgd door alle rechtbanken en Hoven en de unanieme rechtsleer dat een wrakingsverzoek behandeld dient te worden door de onmiddellijk hogere rechtbank in casus de tuchtraad in hoger beroep en dat de schorsende werking van een wrakingsverzoek zich minstens uitstrekt tot het ogenblik dat de tuchtraad in hoger beroep uitspraak heeft gedaan over de wraking (of volgens sommige totdat de betreffende uitspraak betekend is). Hetgeen in casus nog steeds niet het geval is.

Zitting van 12 februari 2013, m.b.t. de aldaar ingediende wrakingsverzoeken

Onmiddellijk voorafgaand aan de zitting van 12 februari 2013 - d.w.z. voor de opening van de zitting - werd door indiener twee wrakingsverzoeken ingediend tegen dhr. Floren en dit in handen van de secretaris van de tuchtraad in hoger beroep, het ene had betrekking op de verlenging van een lopend paleisverbod, het andere op tuchtvergrijpen ten gronde.

Hiervoor was de secretaris uit de "voorkamer" (bedoeld is de kamer gelegen achter de zittingszaal waar de "rechters" plegen te verzamelen vooraleer zij de zittingszaal binnenkomen) gehaald door een medewerkster van het secretariaat van de tuchtraad. Er was dus voorafgaand overleg met de voorzitter van de tuchtraad.

De secretaris weigerde de wrakingsverzoeken in ontvangst te nemen, waarna hij zich opnieuw naar de "voorkamer" begaf waar het besproken is geweest met dhr. Floren. Hierdoor zag verzoeker zich gedwongen om de wrakingsverzoeken onmiddellijk voorafgaand aan de voorlezing van de betreffende beslissingen in te dienen.

Dat deze handelswijze flagrant in strijd is met de Wet die de secretaris geen keuze laat en hem verplicht de wrakingsverzoeken in ontvangst te nemen eender wanneer deze hem aangeboden worden. Dat dit des te belangrijker is nu de wrakingsverzoeken ingediend dienen te worden "ter griffie" hetgeen voor tuchtraden - die geen griffie hebben maar enkel een postadres hebben - begrepen dient te worden als "in handen van de secretaris" neergelegde. Dat het voorafgaand en opvolgend overleg met dhr. Floren impliceert dat hij daaraan zijn medewerking heeft verleend.

Dat dhr. Floren ter zitting de uitspraak van de betreffende zittingen heeft aangevat nadat de wrakingsverzoeken ingediend waren bij de secretaris en dat hij in het - achteraf opgestelde - PV van de zitting - liet opnemen dat de uitspraak reeds aanvang had genomen toen de wrakingsverzoeken ingediend waren. Dat deze verklaring tendentius onvolledig is.

Dat ten bewijze hiervan dient opgemerkt te worden dat dhr. FLOREN in zijn verklaring ex art. 836 Ger.W. (stuk 3) geen melding maakte van de aanvang van de voorlezing van de debatten maar enkel dat het wrakingsverzoek ingediend zou zijn na de sluiting van de debatten. Dat dit laatste mogelijk inderdaad tot afwijzing kan noodzaken maar niet - zoals in casu het geval was - voor feiten die pas na de opening van de pleidooien aan het licht zijn gekomen.

Dat de voorlezing van de uitspraken verder ging na het indienen van de wrakingsverzoeken (stuk 3, PV van de zitting) en dit in weerwil van de schorsende werking van de wrakingsprocedure. Dat dit flagrant in strijd is met de wet nu deze stelt dat wrakingsverzoeken die achteraf "afgewezen" worden hun schorsende werking behouden; zelfs indien ze onontvankelijk zijn³. Dat enkel wrakingsverzoeken die "kennelijk

³ FRANCHIMON, Manuel, 998, voetnoot 97: "Une requête en récusation, même irrecevable ou mal fondée a pour effet immédiat de suspendre la procédure menée par le juge récusé"

onontvankelijk" zijn geen schorsende werking behouden hetgeen in casus niet het geval was (de wrakingsverzoeken zijn zelfs in casus enkel "afgewezen" en niet "kennelijk onontvankelijk" verklaard).

Gevolgen van de miskenning van de bevoegdheid van de "hogere rechtbank"

Het is vaste rechtspraak dat de schorsende werking van een wrakingsverzoek betekent dat een uitspraak gedaan in weerwil van de schorsende werking volstrekt nietig is zodat zij juridisch niet bestaat en er geen rechtsgeldig hoger beroep of cassatieberoep tegen ingesteld kan worden (tegen een onbestaande uitspraak kan geen hoger beroep ingesteld worden). Zodat de tuchtraad in hoger beroep in beide gevallen niet rechtsgeldig gevat was en de zaak nooit ingeschreven had mogen zijn geweest op de rol.

Dat door dit wel te doen en zelfs de schrapping uit te spreken en deze sanctie uitvoerbaar bij voorraad te verklaren miskent de tuchtraad in hoger beroep uiting heeft gegeven aan haar miskennen van de rechtsstaat en voor de rechtvaardige belangen van verzoeker.

Dat het feit dat deze beslissing collegiaal genomen is en dat het meerderheidsstandpunt mogelijks niet gedeeld wordt door dhr. FLOREN geen afbreuk doet aan de gewettigde verdenking in hoofde van dhr. FLOREN in de thans voorliggende procedure.

1.2. In ondergeschikte orde

8. Dhr. Dirk FLOREN weigert in zijn hoedanigheid van voorzitter van de tuchtraad in hoger beroep om een hoger beroep tegen een verlenging van een paleisverbod te laten behandelen door de tuchtraad in hoger beroep en dit ondanks het feit dat een dergelijke aangelegenheid - omwille van de aard van de discussie - uiterst dringend is.

Meer nog, indiener moet vaststellen dat deze zaak van de rol "verdwenen" is en dat de andere partijen het bericht krijgen dat het hoger beroep afgewezen zou zijn bij beslissing van de tuchtraad in hoger beroep dd. 11 december 2012 (zie o.a. stuk 3 - het verzoekschrift tot tussenkomst van de Orde van Advocaten, alinea 4 en bladzijde 6)

De tuchtraad in hoger beroep heeft echter op 11 december 2012 geen enkele beslissing m.b.t. verzoeker genomen maar op die datum heeft dhr. FLOREN beslist om de procedure niet hoogdringend zoals bedoeld in art. 837 Ger.W. te behandelen (stuk 4). Een dergelijke beslissing vervangt echter niet de beslissing van de tuchtraad in hoger beroep.

Door het hoger beroep tegen het paleisverbod niet te laten behandelen belet dhr. FLOREN dat verzoeker zich beroept op procedurefouten in de oproeping of bij de inzage in het dossier. Dit is des te relevant nu uit het betreffende dossier blijkt dat de oproepingstermijnen niet nageleefd werden en dat inzage in het dossier belet werd.

Dat deze situatie enkel het gevolg kan zijn van de beslissingen en handelingen van dhr. Floren die daarvoor als enige de materiële mogelijkheid heeft.

Dat een dergelijke handelswijze ex. art. 828, 1° Ger.W. (gewettigde verdenking) zich niet verstaat met het zetelen van dhr. Floren in onderhavig geding.

13.0452.N/

9.

5/6

2. Vordering
Om al deze redenen;

Onder alle voorbehouden,

Dient aan dhr. Dirk FLOREN het bevel gegeven te worden zich van deze zaak te onthouden;

Dient dhr. Dirk FLOREN veroordeeld te worden tot de kosten.

Dominus Litus

Mr.
Advocaat

Voor eensluidend afschrift,
De griffier,

